

Онлайн Библия за Деца

представя

Самуил –
Божият
Млад Слуга

Написана от: Edward Hughes

Илюстрирана от: Janie Forest

Адаптирана от: Lyn Doerksen

Преведена от: Никола Димитров

Произведена от: Genesis Research Corporation
bible@genesis.mb.ca

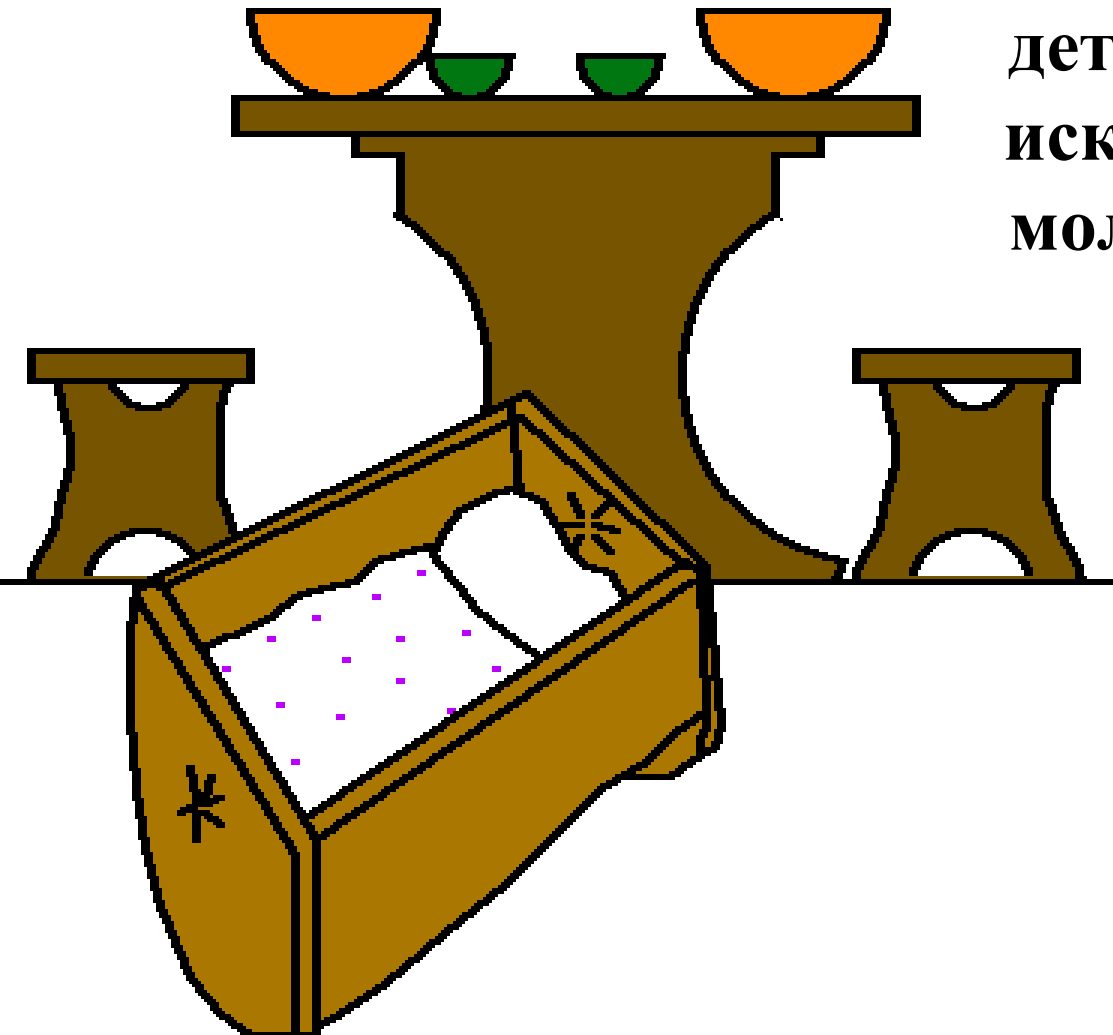
©2002 Genesis Research Corporation

Лиценз: Имате правото да копирате, или разпечатате тази история, но не и да я
продавате.

Анна била добра жена, омъжена за Елкана – също един добър човек. И двамата обичали Бог и правели добро на другите. Нещо обаче липсвало в живота на

Анна. Тя искала да има дете. О, колко много го искала! Тя чакала, молила се, надявала се и пак чакала. Но детето все не идвало.

Всяка година, Анна отивала в Божия Храм за да се поклони. Веднъж, тя обещала на Бог, че ако Той и дадял син, тя щяла да го посвети да бъде Господен слуга завинаги.

Старият свещеник
Илий видял как Анна
се молела. Той обаче
помислил, че тя била
пияна, понеже само
си мърдала устните,
но не излизал
никакъв звук.
Илий смъмрил
Анна.

Анна разказала на Илий за молитвата си за дете и как тя била обещала на Бог да го посвети.

**Тогава Илий и казал:
“Отиди си с мир и нека Израилевият Бог да ти отговори на молбата”.
Думите на Илий дали надежда на Анна.**

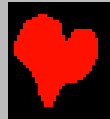

Скоро след това, голяма радост изпълнила сърцето на Анна. “Господ си спомнил за нея” и отговорил на молитвата и. Тя родила момченце, което нарекли Самуил (което означава “изискан от Бог”). Но дали Анна щяла да си спомни за Господ и за обещанието си към Него?

Анна спряла да
ходи в Храма всяка
година. О, не! Дали
тя нарушила
обещанието си към
Бог? Не, Анна
изчакала Самуил
да порастне
достатъчно, за да
може сам да живее
в Храма и да бъде
от помощ на Илий.

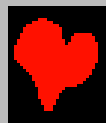

Бог почел
голямата
вярност на
Анна. След
Самуил, Бог и
дал още трима
сина и две
дъщери. Всяка
година, Анна
ходела в Храма
за да се поклони
на Бог и за да
занесе нова
дрешка на
Самуил.

Самуил не бил единственият помощник на Илий. Синовете на Илий, Офний и Финеес, също работели там. Но те вършели нечестиви неща и не почитали Бог, дори и след забележките на баща си. Илий трябвало да не им позволява да работят в Храма, но той ги бил оставил.

Една нощ, Самуил чул глас, Който го викал. Момчето помислило, че Илий го вика. “Тук съм”, казал той. Илий отговорил: “Аз не съм те викал”. Това се случило 3 пъти. Тогава Илий разбрал, че Бог искал да говори със Самуил.

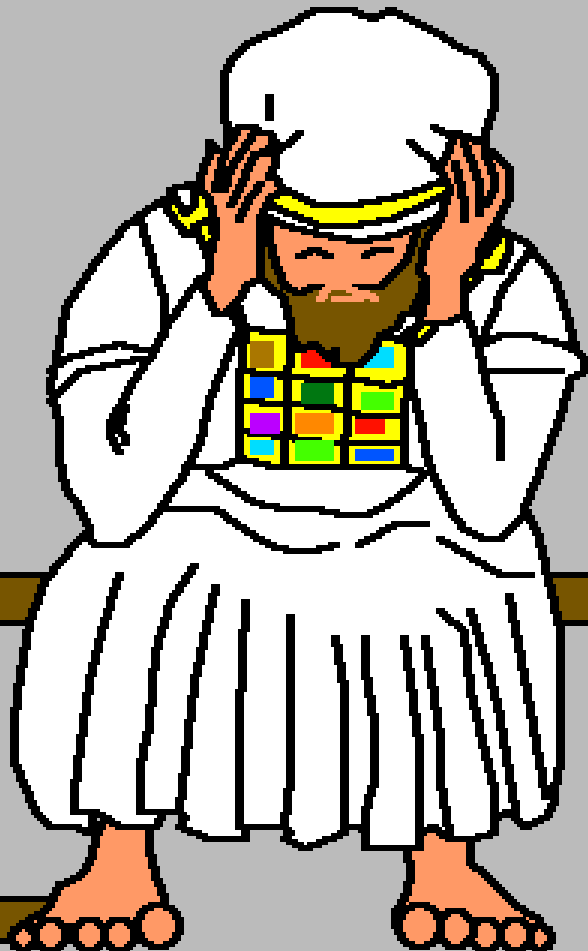

Илий казал на Самуил: “Ако пак те повика, ще кажеш: ‘Говори Господи, понеже слугата Ти слуша’”. Бог пак повикал Самуил и след това му казал някои много важни неща.

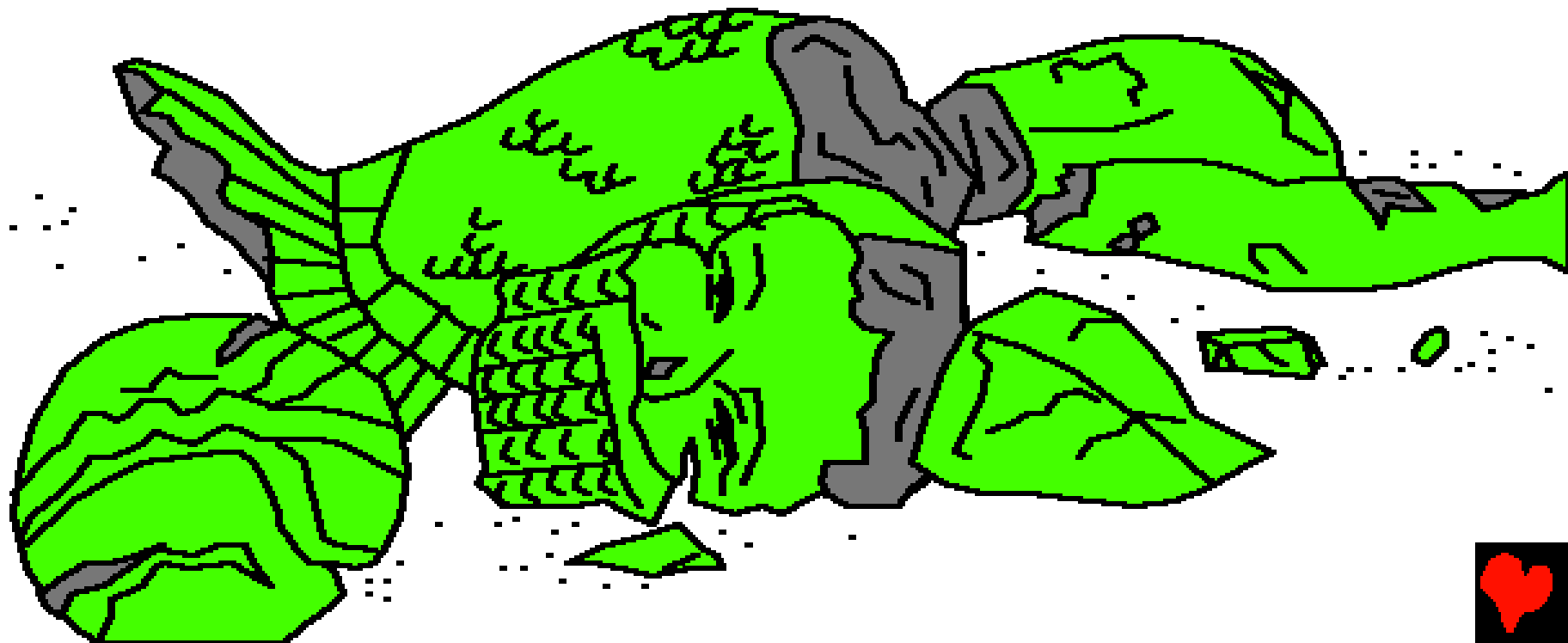
**Сутринта, Илий повикал Самуил и го попитал:
“Какво ти каза Господ?” Младият Самуил му казал
всичко. Посланието било ужасно – Бог щял да
унищожи целия дом на Илий, понеже Офний и
Финеес били толкова
нечестиви.**

Божието Слово се изпълнило. По време на една война с Филистимците, двамата нечестиви сина на Илий носели Божия ковчег пред армията на Израел. Враговете им пленили ковчега обаче и убили Офний и Финеес. Когато Илий чул за това, той паднал от стола си, счупил си врата и умрял на същия ден.

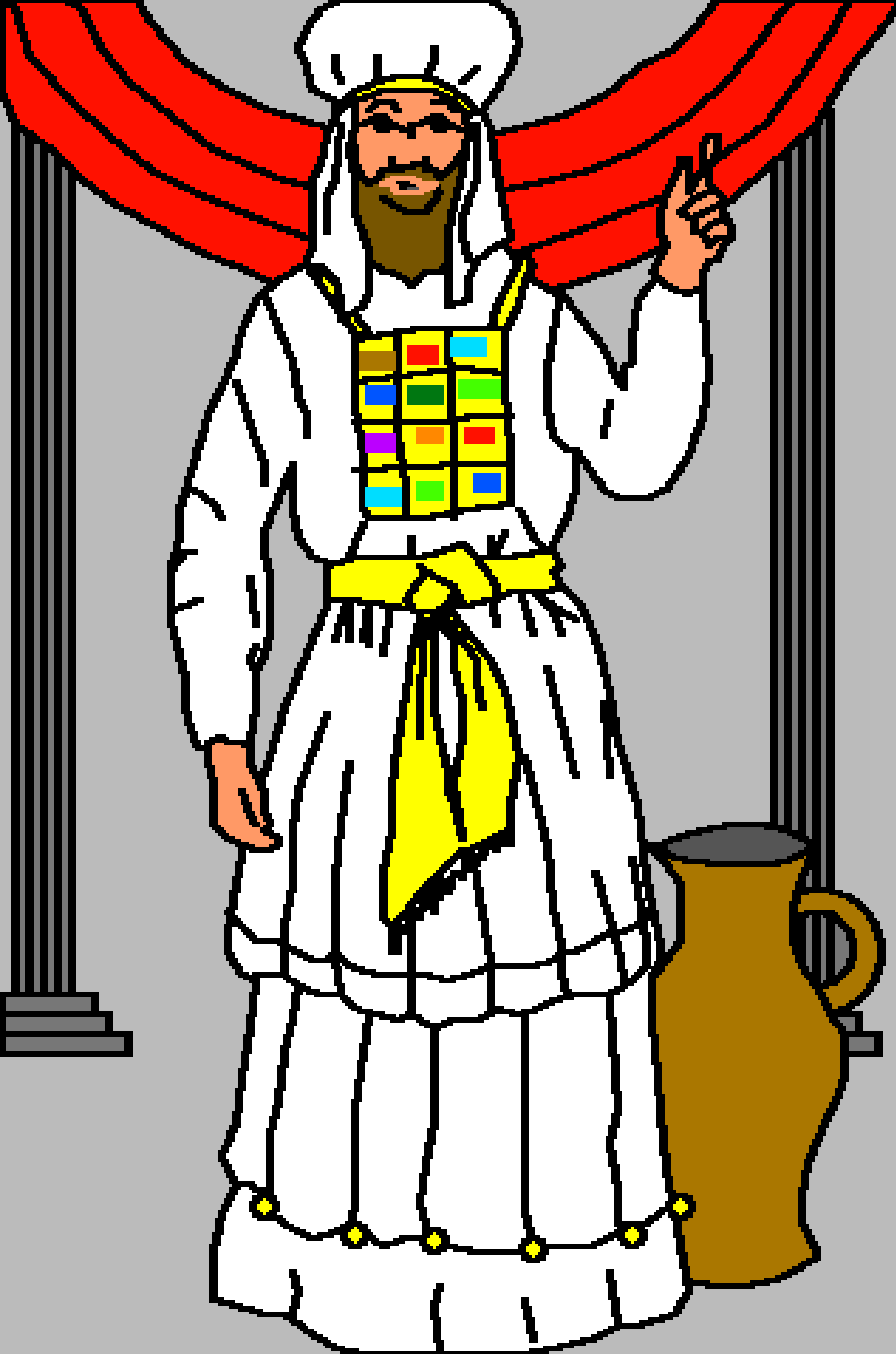
**Божият ковчег донесъл само бедствия на
Филистимците. Те го поставили в храма на Дагон –
техният фалшив бог. На сутринта, идолят Дагон бил
паднал по лицето си пред Божия ковчег.
Филистимците вдигнали Дагон, но на следващата
сутрин го намерили отново на земята – само че този
път на парчета.**

**Болести и смърт завладяли
Филистимците. За да разберат
дали Бог е Този, Който ги
наказвал, те поставили
Божия ковчег на една
каруца, теглена от 2 крави.
Те задържали малките
теленца и казали: “Ако
кравите отидат в Израел
и оставят теленцата си,
ние ще познаем, че Бог е
замесен във всичко това”.
Кравите наистина не се
върнали при теленцата си.**

Тогава Самуил, който вече бил голям мъж, говорил на всички Израилтяни: “Ако се обърнете към Господ с цялото си сърце... Той ще ви освободи от ръката на Филистимците”. Хората послушали Божия верен пророк. И Бог воювал за Израел срещу Филистимците през всичките дни на Самуил.

Самуил – Божият Млад Слуга

е история от Божието Слово – Библията,

намираща се в

1 Царе 1-7

“Твоето Слово носи светлина”

Псалм 119:130

Край!

